

Horváthné Éva: HIT ÉS HITETLENSÉG

Bor Ferenc: SZERETETRE ÉPÍTVE

KSZE Ságvár, 2023. 04. 22-én élőben elhangzott tanításának nyers szövege

Drága, szeretett mennyei Atyánk, hálával teljes a szívünk, hogy a mai napon is összejöhettünk, összegyülekezhettünk egységben és együtt lehetünk veled, Uram. Köszönjük, hogy Te itt állsz középen. Köszönjük, hogy rád tekintünk, mert hit van a szívünkben, nem kételkedünk! Nem a körülményekre tekintünk, hanem Terád, Istenem. Bátran és bizalommal megyünk a Te királyi trónod elé az imádságainkkal és nem kételkedünk, hanem Neked adjuk mindenünket. Minden problémánkat és magunkat is, Uram. Köszönjük, hogy neked gondod van ránk és velünk vagy. Nem félünk, és nem aggódunk semmi felől, mert Te itt vagy velünk, Uram. Köszönjük mennyei Atyám, a drága szent Fiadat, aki megváltott minket a kereszten és ezzel mindent megkaptunk, az egész örökséget. Megkaptuk a gyógyulást, a bővülködést, az örömet, a békességet és minden jó dolgot, amit nekünk adtál, Uram. Hálás a szívünk Neked az örök életünkért. Köszönjük, hogy hozzád tartozhatunk a Te Királyságodban. Köszönjük, hogy a Te gyermekeid lehetünk, és egységben együtt szolgálhatunk Neked, Uram. Köszönjük ezt Neked! Hálás a szívem, Uram, azokért, akik itt jelen vannak, és azokért is, akik nincsenek itt valamilyen akadály miatt. Köszönjük az ő életüket és hisszük azt, hogy a Te gyógyító keneted átjárja őket, a Jézus nevében. Meggyógyulnak természetfeletti módon, mert a Te gyermekeid. Te szereted őket és a Te szereteted kiszorítja az ő betegségüket. Meggyógyítja a Te szereteted őket, és minket is, Uram. Akár lelki problémával, akár testi problémával küzdünk, Uram. Tudjuk, hogy Te itt vagy, és Te mindig segítesz rajtunk. Bármilyen körülményben is vagyunk, bármilyen problémában, tudjuk, hogy Te onnan kimentesz bennünket. Mert itt vagy bennünk, a szívünkben vagy, a bensőnkben vagy. Te megtisztítottál minket minden bűntől és kárhóztatástól, minden aggodalomtól, minden békétlenségtől. Csak rád tekintünk, mert Te úgy szeretsz, Uram, minket, ahogy vagyunk. Te Krisztuson keresztül látsz minket, tisztának, jónak, épnek, szentnek. Köszönjük ezt Neked, Uram! Hálás a szívünk a Te drága Szent Szellemedért, a Te erődért, Uram, ami itt jelen van a földön és bennünk van. Ez a szellemi erő kiárad, megtörténnek a gyógyulások, szabadulások, a változások, Uram. Köszönjük ezt Neked! Köszönjük a Te Igédet, ami a Szellem kardja és levág minden rendellenességet, minden elváltozást a testekről, a Jézus nevében. Helyreállításokat szólítunk elő ezáltal, mert Te élsz bennünk, Uram, ezért mi nem lehetünk betegek és nem küszködünk semmi problémával, Uram. A teljes lényünket Neked adtuk, Uram, az életünket és Neked szolgálunk. Hálával teljes a szívünk, Uram, azokért is, akik hallgatnak minket az interneten. Köszönöm az életüket! Köszönöm a szívüket, hogy téged hallgatnak, Uram, és kijelentéseket, megértéseket kapnak a Te Igédből. Hiszem azt, hogy a mai alkalmat is a Szent Szellem vezeti, mert átadjuk Neki ezt az alkalmat. Nyitott szívek, halló fülek és látó szemek vannak itt a mai alkalmon is, a Jézus nevében. Hiszem azt, hogy az Ige magja gyökeret vert a szívekben és hatalmasan növekedik és megerősödik az a gyökér és erősen megállunk ezen az igemagon, ezen a gyökéren és nem inogunk meg se jobbra, se balra. Hálával teljes a szívünk a Te szeretetedért és kérünk, hogy a mai napon is mutasd meg rajtunk keresztül a Te szeretetedet, hogy lássák meg, hogy a Te gyermekeid vagyunk, és tőled származunk, Uram. Áldunk, dicsérünk, magasztalunk téged, a Jézus nevében. Ámen!

Bor Ferenc: Köszönjük drága, mennyei Atyánk, hogy mind jobban megismerhetjük a szeretetedet. Hálát adunk azért, hogy elküldted az egyszülött Fiadat. Te előbb szeretted bennünket, mint mi Téged. Hálát adunk Atyám, hogy a Te zászlód lobog felettünk, ez egy győzelmi zászló, amelyre az van felírva, hogy az ellenség legyőzött és a talpunk alá helyeztetett. Ez emlékezteti a pusztítót, hogy mi a hatalom királyi székén ülünk az Úr Jézus Krisztussal együtt. Köszönjük Atyánk, hogy bennünk a Nagyobb lakik. Bennünk lakik Júda oroszlánja, akinek a hangja hatalmasabb, mint a pusztítóé és ellene megy a gonosznak.

Köszönjük mennyei Atyánk, hogy azt a győzedelmes életet élhetjük, amire Te elhívtál bennünket, a Jézus nevében. Ámen!

Horváthné Éva: Tudtok-e örülni annak, hogy hatalmunk van az ellenség felett? Halleluja! Egy ellenünk készült fegyver sem lesz jószerencsés és minden nyelvet, amely ellenünk perbe száll, kárhoztatunk, a Jézus nevében. Ámen!

Köszöntelek benneteket! Hisszük azt, hogy a ma megelevenedik bennetek Isten Igéje és kijelentést és megértést kaptok belőle, a Jézus nevében. És megcselekszitek az Igét! Nem csak kimondjuk, hanem meg is cselekedjük, a Jézus nevében. Ma a hitről és a hitetlenségről fogtok hallani. Ez két ellentétes példa, amit hozok nektek a hittel kapcsolatban. De először is nézzük meg, hogy mi az a hit. A Zsidó 11. azt írja:

Zsidó 11,1. 6/a.

1. A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.

6/a. Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni;

Azt is mondja az Ige, hogy legyen isteni hitetek. Ez nagyon fontos. Mert van hite minden embernek, de nagyon fontos, hogy Istenben legyen a hitünk és az Ő Igéjéből merítsük továbbiakban is a hitet. A hit egyik eleme az eltökéltség, amit úgy magyarázhatunk, hogy erő a döntéshozatalra, a célok kitűzésére. Még egyszer mondom. A hit egyik eleme az eltökéltség, amit úgy magyarázhatunk, hogy erő a döntéshozatalra, a célok kitűzésére. Ez alapján való cselekvés. A nehézségek és az akadályok ellenére is. A hitcselekedet a fontos, hogy hozunk egy döntést és megcselekedjük, akármilyen körülmény, akármilyen akadály is jön közbe. Ha én egy döntést hoztam valamiben, akkor egy akadály sem lehet előttem, hogy azt a célt megfussam. A cselekvés fontos, hogy hozzájáruljon, mert a hit cselekedetek nélkül halott. Amit hiszünk, amilyen döntést hoztunk, azt meg is kell cselekedni, és kiállni abban, bármi akadály jön is és bármi körülmény. Ezt a célt én véghezviszem, a Jézus nevében. Természetesen isteni célról beszélek. Istentől való célról. Ha elhatároztok valamit, akkor semmilyen ellenállás nem tántoríthat el. Mert van, amikor saját magunk akarunk ellenállni annak a célnak, hogy na, most menjek, vagy ne menjek.

Ehhez hozom a hitről szóló példát a vérfolyásos asszony történetéből. Nagyon sokszor hallottuk ezt a történetet, de mindig kapunk belőle új dolgokat. A vérfolyásos asszony története a Márk 5,25–34-ben van leírva. Majd olvassátok el az egészet, tanulmányozzátok át. Másik Evangéliumban is le van írva és több helyről hoztam az Igéket hozzá. Úgyhogy érdemes ezeket áttanulmányozni, mert van eredménye, mert a hitünk fel tud buzdulni erre.

Márk 5,25–28.

25. És egy asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt,

26. És sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett,

Itt azt látjuk, hogy volt egy vérfolyásos asszony, aki több éven keresztül szenvedett a betegségtől. Azt írja az Egyszerű fordításban, hogy aki már tizenkét év óta olyan betegségben szenvedett, ami állandó vérzéssel járt. Gondoljatok bele, hogy valaki tizenkét éven keresztül folyamatosan vérzik. Milyen vérszegény lehetett már az az asszony és milyen gyenge. De teljesen mindegy, hogy ő milyen gyenge volt, vagy milyen betegsége volt, a hite erős volt. Mert ez az asszony erősen eltökélt, vagyis határozottan elszánt volt a gyógyulást illetően. Ő meg akart gyógyulni! Mindegy, hogy hány éve volt beteg, ő meg akart gyógyulni. Olvastuk azt, hogy az összes pénzt orvosokra költötte, mégsem segített rajta semmi és senki. A Lukács evangéliumban azt írja az Ige, hogy senki meg nem tudta gyógyítani. Tehát egy orvos sem. Sem a természetgyógyász, sem jóslással, és semmi mással nem tudták őt meggyógyítani. Tudjuk azt, hogy abban az időben elég kemény kínzó eszközök voltak, amivel vizsgálták őt és gyógyítani akarták, úgyhogy elég jól megszenvedett ezzel és ezáltal is rosszabbul lett, mint volt, mint ahogy elkezdődött neki a betegsége. Tehát eléggé megkínlódott, megszenvedett,

mert még rosszabbul érezte magát, mint a kezdetekben. Hasonló helyzetben a legtöbb ember már rég feladta volna. Ha valaki betegségben szenved, nagyon sokan hamar feladják, vagy pedig úgy döntenek, hogy szenvednek tovább. De ez az asszony nagyon eltökélt volt. Nagyon elhatározta magát, hogy ő meg akar gyógyulni. Mivel hallott Jézusról, ezért bizonyossága volt arról, hogy Ő rajta keresztül gyógyulást nyerhet. Ezt olvassuk a 27-es versben.

27. Mikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, illeté annak ruháját.

Tehát hallott Jézusról és elhatározta, hogy ha csak a ruhája szegélyét megérinti is, akkor ő meggyógyul. De amikor végre találkozhatott volna Jézussal, rögtön egy akadályba ütközött. Tudjuk azt, hogy Jézust minden oldalról nagy tömeg vette körül és az asszony elől elzárták az utat, hogy Jézushoz oda tudjon jutni. Ez az asszony egy törekeny, legyengült ember volt, ezért nem lett volna képes átverekedni magát a tömegen, hogy elérje a Gyógyítót. Így meggörnyedve nem lett volna képes arra, hogy átmenjen a tömegen, mert ide-oda lökhatték volna és eleshetett volna. Ez volt az egyik akadály. Egy másik akadály az volt, hogy az asszony a betegsége miatt tisztátalannak számított abban az időben. A törvény miatt távol kellett volna tartania magát az emberektől. Mert akihez hozzáért volna, az is tisztátalannak számított volna. De ez a törvény szerint volt. Ennek ellenére ez sem tartotta vissza a végleges elhatározásától. Ha valaki felfedte volna a kilétét, hogy ez a nő ott van, akkor a zsidótörvények szerint halálra kövezték volna. De még ez sem tartotta vissza attól, hogy igenis, ha megérintem Jézus ruhája szegélyét, akkor meggyógyulok. Ő előre kimondta a hitét, amit meg is cselekedett.

28. Mert ezt mondja vala: Ha csak ruháit illehetem is, meggyógyulok.

Ámen! Legyengülve, görnyedten a fájdalomtól, ahogy mondtam az előbb is, nem tudott volna ezen a sűrű nagy tömegen áthaladni, hogy Jézus ruhája szegélyét megérintse. Bebizonyítja a Lukács evangéliumban a 8,45-ös vers, amikor Péter és a többi sokaság azt mondja Jézusnak: Mester, a sokaság nyom és szorongat téged. Tehát itt ez bebizonyítja, hogy egy sűrű tömegen kellett volna neki átverekednie magát. Ezért valószínű, hogy a kezein és a térdein kellett másznia azon a sok emberen keresztül. Ez az asszony bármit meg tett volna a gyógyulásáért. A legtöbb ember viszont nem tenne meg ennyi mindent, mint amit ez az asszony megtett. Mert már az akadályok előtt megtorpanának nagyon sokan, ami miatt valószínű, hogy a gyógyulásukat sem nyernék el. Nagyon sokan nagyon hamar feladjuk, megtorpanunk, és vége a gyógyulás megnyerésének. A legtöbb emberből hiányzik ennek az asszonynak az eltökéltsége, a határozottsága, az elszántsága, amit hitből kellene cselekedni, mint ahogyan ez az asszony is tette. Halleluja! Magamnak is prédikállok ezzel. Köszönöm Uram! Ugye, hogy az asszonynak milyen hite volt, amit megcselekedett? Mit mondott neki Jézus a 34-es versben?

Márk 5,34.

34. Ő pedig monda néki: Leányom, a te hited megtartott téged. Eredj el békével, és megszabadulva bajodtól, maradj egészséges.

Mi tartotta meg? A hite tartotta meg. Hiszem azt, hogy ez az asszony továbbra is egészséges maradt, nem akart tovább kínlódni. Mert tudjuk azt, hogy ha valaki meggyógyul egy betegségből, vissza is nyerheti azt a betegséget, ha engedi az ellenség sugdosását, hogy te úgymint újra beteg leszel. És máris beengedtük az ellenséget és máris visszaestünk. De ez az asszony megállt a hitében. Lássátok meg azt, hogy ma már nem kell a tömegeken átverekedni magunkat, hogy Jézushoz menjünk. Miért? Mert Jézus már bennünk lakik, a Gyógyító bennünk van. És az a gyógyító erő a belsónkből fog kiáradni a testünkre és meghozza a gyógyulást nekünk.

Vajon mi áll ma közötted és a között, amit szeretnél az Úrtól megkapni? Hát valószínű, hogy az elkötelezettség hiánya. Fontos, hogy mennyire vagy eltökélt és elszánt a hitedben. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk – ezt írja a Zsidó 10,39. – hanem megyünk előre nekifeszülve Isten útján és az Igében.

Zsidó 10,39.

39. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitői, hogy életet nyerjünk.

A Márk evangélium 5,30. versével folytatnám. Amikor az asszony megérintette Jézus ruháját és kigyógyult minden bajából.

Márk 5,30.

30. Jézus pedig azonnal észrevevén magán, hogy isteni erő áradott ki belőle, megfordult a sokaságban, és monda: Kicsoda illeté az én ruháimat?

A Lukács 8,46-ban, ebben a történetben azt írja az Ige, hogy Jézus magáról mondja, hogy mert én észrevettem, hogy erő származik ki tőlem. Az az isteni erő, a gyógyító erő. Isten erejét szellemi törvények irányítják. Isten már mindennel ellátott bennünket, amire szükségünk van. És ha mi a törvényeit működésbe hozzuk, azt az erőt például, akkor az ereje áramolni kezd. Tehát mindennel megáldott minket. Tudjuk azt, hogy azt írja az Efézus 1,3. hogy minden szellemi áldással megáldottunk, a Jézus Krisztusban. Akkor mindent megkaptunk. Mindent, ami ahhoz tartozik, hogy elfogadjuk ezt a gyógyulást, a bővülködést, mindent, amit a kereszten bevégzett. Megkaptuk a Szent Szellemet, megkaptuk Jézus vérért. Nagyon sok minden van, a gyógyulás, a szabadulás, mindent megkaptunk. Használunk kell ezt az erőt, hogy ez működésbe jöjjön és valóságba jöjjön az a cél, ami előttünk áll. Hogy ebből meg kell gyógyulnom, hogy ebből meg kell szabadulnom. A lelki problémáktól el kell válnom. Tehát kell lenni bennünk egy eltökéltségnek, hogy ez az erő megszabadít minket. Ezt tette a vér folyós asszony is, amikor működésbe hozta Isten szellemi törvényét. Eltökélt volt a hitben és azt mondta: Elég, ha csak a ruhájához érek, már attól is meggyógyulok. Ezt írja az Egyszerű fordítás. Ezen a hit alapján cselekedett és Isten ereje meggyógyította őt. Mit mond a Márk 11,23–24-ben? Meglett néki, amit mondott. Elolvassuk az Igét. A 22-es versben mondja Jézus, hogy legyen hitetek Istenben. Milyen jó megerősítés ez.

Márk 11,23–24.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

Ez az asszony azt mondta, hiszem azt, hogy meggyógyulok. A betegséghez is beszélt ez által, én hiszem azt, mert meggyógyult a hite által. Nem kételkedett, hanem eltökélt volt.

24. Azért mondom néktek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek, hogy megkaptátok, és meglesz az néktek.

Tehát, amikor úgy imádkozok, ha beteg is vagyok, hogy én egészségesnek látom magam és úgy szólok Istenhez, akkor meglesz nekem az a gyógyulás. Fontos ezt magunkba bezárni és megérteni. A Jakab 2,17. is elolvassuk.

Jakab 2,17.

17. Azonképpen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, meghalt önmagában.

Tehát nem csak hinnünk kell, hanem meg is kell cselekednünk a hitet. Amit hiszünk, meg is kell cselekedni, el is kell fogadni. A szellemi áldásokat a hitünkkel hozzuk valóságba. Például gyógyulás, bővülködés, biztonság, határozottság. Mindent a hitünk által tudunk a valóságba hozni.

Vannak viszont fizikai törvények is. Például, ha megfogsz egy elektromos vezeték, egy villanyvezeték, ami áram alatt van, akkor nem az áramszolgáltató küld egy áramlöketet, hogy megrázzon téged. Hanem az elektromosság már jelen van, és csak a fizikai törvények működése okozta, hogy megrázott az áram. Az áram tulajdonsága az, hogy megráz. A forró víz tulajdonsága az, hogy leforráz. Tehát vannak fizikai törvények, amik így történnek.

Hasonlóképpen Isten erejének áramlását is törvényszerűségek irányítják. Te is ismerd meg Isten Igéjéből a szellemi törvényszerűségeket és fogadd el mindazt, amire szükséged van abból, amit Isten a rendelkezésedre bocsátott! Ahogy mondtam, a Márk 11,23. azt írja, hogy meglesz néki, amit mondott. Például, a szavak teremtő ereje egy szellemi törvény. Aztán,

legyen nékem a te beszéded szerint – a Lukács 1,38. írja. A vetés és aratás törvénye, Máté 7,12. A Galata 7. azt írja, hogy amit vet az ember, azt le is fogja aratni. Nagyon sok szellemi törvény van az Írásban. Vegyük magunkhoz ezt és higgyük el, amit Isten Igéje mond, hogy gyógyult vagyok, szabad vagyok, örömben vagyok, és cselekedjük is ezt meg. Ne a fizikai erőnkkel, hanem Isten Szellemétől, ami jön, azt engedjük, hogy kiáradjon rajtunk keresztül és kérjük ebben Isten segítségét és Ő megteszi. Ne akadályozzuk azt, hogy kiáramoljon rajtunk keresztül. Ez a hit! Ez az eltökélt hit. Viszont ennek a hitnek van egy ellenpéldája, a hitetlenség.

A következő történet a vihar lecsendesítése. Ismeritek ezt a történetet is nagyon jól. Nagyon sokat tanítottunk már erről és nagyon szeretem ezt a történetet. Ezt viszont a Lukács evangéliumból fogjuk megnézni. Lapozzatok oda velem. A Lukács evangélium 8. fejezetéhez lapozzunk, és a 22-es versről olvasom az Igét. Nem csak a Lukács evangéliumból fogok Igét hozni ide, hanem a Márk evangéliumból is, mert így tevődik össze az egész történet.

Lukács 8,22–23.

22. Lőn pedig egy napon, hogy beméne a hajóba Ő és az Ő tanítványai; és monda nékik: Menjünk a tónak túlsó partjára. És elindulának.

23. De hajózásuk közben elszenderedék; és szélvész csapott le a tóra, és megmerülének, és veszedelemben voltak.

Márk 4,37–38.

37. Akkor nagy szélvihar támadt, a hullámok pedig becsapnak vala a hajóba, annyira, hogy már-már megtelék.

38. Ő pedig a hajó hátulsó részében a fejaljon aluszik vala. És fölkelték Őt, és mondának neki: Mester, nem törödsz vele, hogy elveszünk?

Tudni kell, hogy ez nem egy nagy kabinos hajó volt. Ne úgy képzeljétek el, hogy egy nagy hajó volt, ahol el lehetne bújni a vihar elől, hanem ez egy kis nyitott csónakocska volt, ahol Jézus védtelenül elázott a becsapódó víztől, ahogy a hullámok becsaptak, ahogy Jézus aludt. Gondoljátok el, képzeljétek el egy nyitott hajó, alszik egy ember és becsapnak a hullámok, rázúdul a víz és Ő úgy aludt. A tanítványok meglepődtek azon, hogy Jézust nekik kellett felébreszteni, mert Ő nem érzékelte a rázúduló vizet, amit a hullámok okoztak. Hogyan volt képes Jézus ilyen mélyen aludni egy ilyen viharban hányódó csónakban? Hát a fáradság miatt, nagyon el volt fáradva. Nagyon sokszor egész éjjel imádkozott, nappal pedig szolgált az emberek felé és ment is egyik helyről a másikra. Még a menésben is elfáradhatott. Azért, ha sokat megyünk mi is elfáradunk. Az orvostudomány megállapította, hogy minél mélyebben alszunk, annál jobban kipihenjük magunkat. Tehát jó mélyen aludhatott. A mély alváshoz még egy rövid alvás is elég, hogy kipihend magad, még egy húszperces alvás is elég, hogy ha tényleg nagyon mélyen alszol. Tehát minden biztonnal alvás közben nyerte vissza a frissességét. Mégis, hogyan tudott békességben aludni a vihar közepette? A választ már akkor megadta, mielőtt még beszállt volna a csónakba. Mert mit mondott? Nem azt mondta, hogy menjünk el tó közepére, aztán süllyedjünk el. Igaz? Menjünk át a túlsó partra! Ezt mondta a tanítványoknak. Jézus kitűzte azt a célt, hogy a túlsó partra akar átjutni. Azt mondta, hogy menjünk át a túlsó partra. Jézusnak békessége volt, mert elhitte az Igét, amit szólt, ezért tudott nyugodtan aludni. Az Ige adott neki nyugalmat. Jézus azt is tudta, hogy Isten gyermekeként szellemi és fizikai áldásokban is részesült az élet minden területén. Ha te viharban vagy, valami problémával küszködsz, akkor, amit mondasz, és amit hiszel, az fogja meghatározni, hogy vajon átérsz-e a túloldalra vagy elsüllyedsz. Ezt még egyszer elmondom. Ha te valamilyen viharban vagy, valamilyen betegségben, valamilyen problémában vagy, akkor, amit kimondasz, és amit hiszel, az fogja meghatározni, hogy vajon kimenekedsz abból a problémából, vagy nem, átérsz-e a túloldalra vagy elsüllyedsz. Mélyen vessétek a szívetekbe azt, hogy Jézus a problémáid közepette is a segítségedre siet. Mindig ott van veled! Mindig benned van!

Most jön az a gondolat, hogy mélyen el kell azon gondolkodnunk és egy belső bizonyosságnak kell lenni a szívünkben arról, hogy ott van bennünk a Gyógyító, ott van bennünk a Szabadító. Ott van bennünk egy másik lény, aki segít minket. Egy szellemi lény, aki segít minket. Bármikor hozzá fordulhatsz, beszélgethetsz vele. Milyen jó ez! Halleluja! Ő mindig ott van a hajódban, nyugalmat és békességet ad neked ahhoz, hogy eljuss a célba. Az Ő békessége a tiéd, ha bízol a szavában és megnyugszol a szeretetében. Az Ő békessége a tiéd, ha bízol a szavában és megnyugszol a szeretetében. Tovább folytatva a Lukács 8. fejezethez visszamegyünk, és 24–25-ös verset olvassuk.

Lukács 8,24–25.

24. És hozzámenvén, felkölték Őt, mondván: Mester, Mester, elveszünk! Ő pedig felszerkenvén, megdorgálá a szelet és a víznek hajjait; és megszünnének, és lett csendesség.

25. És monda nékik: Hol van a ti hitetek? És félelemmel csodálkoznak vala, mondván egymásnak: Ugyan ki ez, hogy a szeleknek is, a víznek is parancsol, és engednek néki?

Mit mondott nekik? Hol van a ti hitetek? És félelemmel csodálkoznak vala. Tehát rácsodálkoztak arra, hogy mit mondott nekik Jézus. Megijedtek, féltek a viharban és az hitetlenséget okoz. Hiába volt ott velük Jézus. Ezért kell mélyen megértenünk azt, hogy bennünk él Jézus és hozzá kell fordulni és Ő segít mindig.

A történetből azt látjuk, hogy a tanítványok még nem értették meg azt, hogy Jézusnak minden körülmény felett van hatalma. Követték Jézust, de nem ismerték fel, hogy Ő tud parancsolni, még a fizikai elemeknek is. Parancsolt a víznek és parancsolt a szélnek, hogy csendesedjen el. Ebből kaptam egy kijelentést, hogy az ember testének kilencven százaléka víz. Parancsoljunk neki, hogy álljon helyre minden, a Jézus nevében. Ámen!

Most átmegyünk a Márk evangélium 4,38-hoz. Nem kell odalapozni, mert csak szösszeteneket mondok róla. Azt írja: Mester, nem törödsz vele, hogy elveszünk? Beszéljünk erről egy kicsit. Ez nem csupán kérdés volt a tanítványok részéről, hanem egy kritika is, meg egy panasz is Jézus irányába. Ezek a tanítványok az életükért küzdöttek, de közben Jézus nem tett semmit. Mit csinált? Mélyen aludt, és nem tett semmit. Azt várták Tőle, hogy tegyen már végre valamit, hogy legalább segítsen a hajóból kilapátolni a vizet, vagy evezzen. Mi is gyakran gondoljuk azt, hogy az Úr nem teszi meg a részét értünk. Az Úr segítségét kérjük, de néha mégis úgy tűnik, hogy nem érkezik meg a válasz az imáinkra. Ilyenkor azt kérdezik nagyon sokan, hogy hol van most Jézus? Sokan csak a bajban keresik meg Jézust, amikor minden rendben van, akkor nem keresik. Az, hogy hálát adok ezért, hogy most jó a helyzetem. Azt nem mondják, akkor nem keresik Jézust. Sokan csak a vészhelyzetben futnak Istenhez. A probléma közepette is csak azért keresik meg Jézust, hogy segítsen rajtuk. Segítse meg őket. De azért nem adnak hálát, hogy tudom, Uram, hogy ebből is kimentesz, csak várják a csodát, hogy segíts. Meg nagyon sokszor azt mondják, hogy ezt a problémát Isten okozta. Nem gondolkodunk el azon, hogy talán, amiben most benne vagyunk, mi is oda tettük a részünket. Nagyon fontos erre figyelni, hogy ne Istent okoljuk mindenért.

Én azt gondolom, hogy sohasem fog elhagyni és eltávozni tőlem Jézus, mert mindig velem van. Sokan mondják, hogy nem törődik velem, mint ahogy mondták itt a tanítványok is. A válasz erre mindig az, hogy de igen, törődik. Törődik velünk Jézus! Jézus a kereszten már megtette a részét értünk. A tanítványoknak is mindent megadott, amire szükségük volt ahhoz, hogy legyőzzék a körülményeket. Mert éppen a hajóba szállás előtt tíz példázatban tanította őket arra, hogy miként működik az Ige, ha hiszünk. Nézzétek csak meg majd a történet előtt a példázatokat, amit a hitről tanított nekik. Azután azt mondta nekik, hogy menjünk át a túlsó partra. Ez a vihar, ez az átkelés egy teszt volt a tanítványok számára, hogy alkalmazták-e vajon, amit előzőleg Jézus a példázataiból tanított nekik. Azt mondta Jézus, hogy menjetek át a túlpartra és nem azt mondta nekik, hogy süllyedjete el. Vajon hisznek a

szavában vagy pedig hatalmat vesz felettük a körülmény? Fontos, hogy miben hiszünk! A körülménynek hiszünk, vagy amit Jézus mondott az Igéjében? Jézus megtette a maga részét azzal, hogy odaadta nekik az Igét, amivel átkelhettek a túlsó partra. Nekünk is odaadta az Igéjét, hogy mi is a megpróbáltatáson átmenjünk az Igén keresztül. A tanítványok része is az volt, hogy higgyenek az Igében és hitben parancsoljanak a viharak. Ne Jézusra várjanak, hanem ők parancsoljanak a viharak, hogy szűnjön meg, vagy pedig a csónaknak, hogy ne süllyedjen el. Nekünk is parancsolni kell a helyzetnek, amiben vagyunk, a körülménynek. Ehelyett pánikba estek, és Jézust okolták a vészhelyzet miatt, hogy miért nem tesz már valamit? Jézust nem okolhatjuk semmiért, mert Ő már megtette a maga részét értünk, a hatalmat is odaadta nekünk, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjunk, az ellenség minden erején, hogy ellenálljunk a betegségnek, ellenálljunk minden olyan dolognak, ami nem tartozik hozzánk, mert kifizette a bűneink árát. Megbocsátott nekünk, a Szellemét, az Igéjét nekünk adta, hogy azokban járjunk. Nem azt mondta, hogy menjünk vissza a világba, és abban járjunk, hanem az Ő Igéjében. Te is higgy benne és működtesd az Igét az életedben! A mi részünk az, hogy elhiggyük Isten ígéreteit, és legyőzzük a lehetetlennek látszó körülményeket.

Három záró Igém lesz, és ezt szeretném átadni. Az egyik a Zsidó levélben van, a 4,16:

Zsidó 4,16.

16. Járuljunk azért bizalommal a kegyelem királyiszekéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk; a szükség idején segítséget kapjunk.

Halleluja! A másik, ami egy nagyon szívhez szóló Igém, az 1János 5,14–15, ahol azt írja Isten Igéje:

1János 5,14–15.

14. És ez a bizalom, amellyel Őhöz vagyunk, hogy ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, meghallgat minket.

15. És ha tudjuk, hogy meghallgat minket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvan nekünk, amit kértünk tőle. Ámen!

Köszönöm, hogy meghallgattatok! Most átadom a szót Bor Feri pásztornak, őt is hallgassátok nyitott szívvel és szeretettel, Jézus nevében!

Bor Ferenc: Szeretettel köszöntelek benneteket! Jó volt hallgatni ezt a tanítást!

Érdekes, hogy mielőtt a viharba kerültek volna, a Márk evangéliumban előtte ott van a magvető példázata, és ott vannak további példázatok Isten országáról. Kaptak egy alapot, amit nem gyakoroltak. Nem gyakoroltak, mert pánikba estek, a láthatókra néztek. Nekünk nem lenne szabad a láthatókra nézni, ez meg is van írva egyébként, mert a láthatók ideiglenesek, átmenetiek. Felírtam a Bibliámba a Márk 11,23. verset, amelyik azt mondja:

Márk 11,23/b–24.

23/b. ... és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

Ez a hit gyakorlásáról szól, és a 24-es vers:

24. Azért mondom néktek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek, hogy megkaptátok, és meglesz az néktek.

Ez pedig az imáról szól. Ezt egy korábbi tanítás alapján írtam fel.

Nagyon jó az a példázat, hogy a testünk túlnyomó része víz, és kísérlettel bebizonyították már tudományosan, hogy ha szólunk az vízhez, a vízben változások történnek. Ez alapján parancsolhatunk a testünknek.

Egy hasonló eset. Miből van a papír? Fából. Miből van a papírpénz? Fából. Jézus mit tett a fügefával? Parancsolt neki. Tehát a fának is parancsolhatunk, és mivel a papírpénz fából van, annak is parancsolhatunk, hogy sokasodjon meg, hogy hozzánk jöjjön! Egyébként is azt írja a Biblia, hogy Isten áldásai nem csak követnek bennünket, hanem ránk is ugranak, mert Isten

anyira szeret bennünket, hogy bőkezűen el akar látni, ugyanúgy, ahogy a szülők a gyermekeiket vagy az unokáikat, mindig szeretnének adni nekik valamit. Egy kis kedvességet, egy kis ajándékot, játékot, egy kis süteményt, bármit.

A mai üzenet címe: *Szeretetre építve!*

Az Isten szeretete anyagból vizsgáztunk a napokban, és felfigyeltem arra, hogy nagyon fontos a leckék aránya. Nyolc leckéből hét arról szól, hogy engedjük meg Istennek, hogy szeressen bennünket, és a nyolcadik pedig arról szól, hogy a bennünk lévő agapé szeretetet árásszuk ki a környezetünkre. Tehát, hogy mi is szeretetben járjunk az emberekkel.

Korábban főképp arról hallottunk tanítást, hogy járjunk szeretetben, de a helyes felállás az, hogy engedjük meg Istennek, hogy szeressen! Ne korlátozzuk! Mert csak így tud rajtunk keresztül az isteni szeretet kiáradni mások felé. Így tudjuk betölteni a szeretet parancsolatát, hogy szeressük az ellenségeinket is.

Az 1János 4,19. azt írja, hogy Isten előbb szeretett bennünket.

1János 4,19.

19. Mi szeressük Őt; mert Ő előbb szeretett minket!

A lényeg az, hogy Isten előbb szeretett bennünket, mint mi, azért küldte el a Fiát, hogy megváltson bennünket. Visszaállítson bennünket arra a pozícióra, ahonnan kiestünk az édenkerti bukás miatt.

Isten királyságában minden a szeretetre épül, és a mai üzenet erről szól.

Az első összefüggés, amit megértettem: a szeretet, a hit és a hatalom összefügg. Ha tudjuk azt, hogy szeretve vagyunk Istentől, akkor lesz hitünk és erőteljesebben fog működni a hatalmunk.

A másik összefüggés: szeretet, bizalom, engedelmesség. Ez a három dolog is kéz a kézben jár. Ha erős bizalmunk épül ki Isten irányába, az kihát a hitünkre, de egyúttal engedelmességet is eredményez. Ha egy pásztor tudatában van annak, hogy az Atya milyen nagy szeretettel veszi őt körül, akkor ez határozottságot ad neki, hogy óvni tudja azt a nyáját, amit Isten rábízott. Ezt tekinthetjük egy kicsit sáfárságnak is, mert a sáfárnak mindig el kellett számolni azzal, amit rábíztak. Mai szóval úgy nevezhetjük a sáfárt, hogy gazdatiszt. A szüleink idejében még volt ilyen, hogy gazdatiszt. Egy uradalomban rábíztak egy gazdaságot, és azt vezette. Ha a gyülekezetben netán felüti a fejét a keserűség, a viszály, az ellenszegülés, a lázadás, ezek ellen határozottan fel kell lépni.

Ez az üzenet nem rólatok szól, akik itt vannak, ez az üzenet információ a számotokra, hogy Krisztus Testében néha milyen dolgok történnek.

A szeretet pedig arra indítja a gyülekezet vezetőjét, hogy megvédje a rábízott nyáját. Ez néha kellemetlen intézkedéseket igényel, korlátozó intézkedéseket kell hoznia, de meg kell szüntetni, hogy a keserűség megfertőzzön bárkit is a gyülekezetben, vagy a fekély elhatalmasodjon. Mít csinál az orvos, ha valakinek van egy fekélye? Fogja a szikét és kivágja a fekélyt. Így kell kezelni a fekélyt, el kell távolítani, és akkor megszűnik a probléma. A gyülekezettel is ugyanez a helyzet, ha van egy fekély a gyülekezetben, azt el kell távolítani, mielőtt elburjánzana. Megoldás az ilyen helyzetek kezelésére az, hogy a Szent Szellemre bízni azt, hogy az illetőt, aki nem odavaló vagy kárt okoz, azt a Szent Szellem válassza le, vagy úgymond nehezebb helyzet a pásztor részéről, hogy feltételhez köti a renitens báránynak a gyülekezetben való megjelenését, vagy elküldi véglegesen.

Az elmúlt negyedszázad alatt mindegyik esettel találkoztunk, és volt dolgunk, legtöbb esetben a Szent Szellem távolította el. Sokszor már ott voltunk, hogy na, most el kell küldeni, de mire arra jutottunk volna, hogy kimondjuk, hogy most, akkor légy szíves menjél szabadságra, addigra a Szent Szellem arra indította az illetőt, hogy ő mondott fel, illetve ő ment el. De olyan is előfordul, és nem csak egy-két pászornál, hogy valakit tudatosan el kell küldeni, és ez nem a szeretetlenség jele, ez pont a szeretet jele a nyáj felé. A Zsidó 12,15. a keserűségről ír, ezt felolvasom. Fontos erről az Igéről tudni, mert így lehet a veszélyt elkerülni:

Zsidó 12,15.

15. Ügyeljete arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne hajoljon, hogy a keserűség bármely gyökere felnövekedve zavart ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön.

A pásztornak erre figyelni kell. A Revideált Új Fordításból olvasom a Példabeszédek 26,20-at:

Példabeszédek 26,20. RÚF fordítás

20. Ha elfogy a fa, kialszik a tűz, ha nincs rágalmazó, megszűnik a viszály.

Erre előljárónk úgy tanított, hogy a tűzből ki kell dobni a fát, és megszűnik a füst. Ilyen egyszerű. A pásztori intézkedések mind igei alapon nyugszanak, csak ezt nem mindenki érti tisztán.

A szeretet az emberi kapcsolatokat és a gyülekezeti kapcsolatokat is szabályozza. Aki rád önti a moslékot azzal, hogy folyton panaszkodik, és nem Istent dicsőíti, nem hálát ad Istennek, nem örvendezik az Igének, hogy milyen kijelentéseket kapott, arra nem kell időt pocsékolnod. Nekem is volt ilyen partnerem, telefonos partnerem, akivel megszakítottam a kapcsolatot, mert a 2Thessalonika 3,14. ír erről:

2Thessalonika 3,14–15.

14. Ha pedig valaki nem engedelmeskedik a mi levél által való beszédünknek, azt jegyezzétek meg; és ne legyetek közösségekben vele, hogy megszegyenüljön.

Itt Pál a levelére utal, de igazából érthetjük ezt az Igére is. A kulcs, a lényeg itt az, hogy ne legyünk vele közösségekben, mert bennünket is megfertőzhet, másik pedig, hogy rengeteg időnket ellop. Akire utaltam, az is állandóan panaszkodott. Azt kérte, hogy imádkozzunk együtt. Imádkoztunk, de utána elkezdett panaszkodni egy órát, szó szerint, egy órát. Nézzük meg a 15-ös verset is:

15. De ne tartsátok ellenségnek, hanem intsétek, mint atyafit.

Lehet neki mondani azt, hogy drágám, most te melyik Igéről beszéltél? Sokszor előfordulnak vélt sérelmek, nincs alapja, de úgy gondolják, hogy a pásztor a tanításával megsértette az illetőt, és ezt a sérelmét nem a pásztornak mondja el, hanem a nyáj különböző tagjainak, meg a faluban, a falurádióban kikürtöli. Oda kell irányítani ahhoz, akiről úgy gondolja, hogy megsértette, vele beszélje meg.

Isten a felépítményében, ez idegen szóval a hierarchia, mindenki fölé helyez valakit, aki felé engedelmességgel és alávetettséggel tartozunk.

1János 4,20.

20. Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az, mert aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát?

Kérdés az, hogy Istent hogyan tisztelhetjük meg? Istent úgy tisztelhetjük meg, hogy tiszteljük az Ő teremtményét, azt, aki éppen velem szemben áll, akivel éppen beszélgetek. Ez az első számú lépés. Ha nem tiszteljük meg Isten teremtményét, akkor magát Istent sem tiszteljük meg.

Szintén szeretetből kell fakadnia a tiszteletnek, az engedelmességnek, az alávetettségnek. Például egy egyházban, mi ez az isteni felépítmény? Vannak az egyházvezetők. Nagy gyülekezetekben vannak még segítők is. Aztán van a helyi pásztor és a bárányai. Isten mindenki fölé helyezett valakit. Nem csak az egyházvezetőnek kell engedelmeskednünk, hanem annak a segítőnek, aki éppen fogad az egyházban, és azt mondja, hogy bocsi, de most ebbe a sorba ne üljél, mert ez fenn van tartva valakinek, légy szíves, üljél hátrább! Vagy kapcsold ki a telefonodat, hogy ne szólaljon meg alkalom közben! Tehát nekik is engedelmeskednünk kell, mert ők felruháztattak egy bizonyos hatáskörrel. Zsidó 13,17. az Egyszerű fordításból olvasom:

Zsidó 13,17. Egyszerű fordítás

17. Engedelmeskedjétek vezetőiteknek, és készségesen tegyétek meg, amit mondanak, hiszen felelősek értetek, vigyáznak rátok, és erről majd számot kell adniuk Isten előtt! Engedelmeskedjétek tehát nekik, hogy munkájukban örömük teljen, és ne okozzatok szomorúságot nekik! Ha megnehezítitek a dolgukat, az nem válik a javatokra.

Ez nagyon jól kifejezi a lényegét. A Csia fordítás pedig azt mondja, hogy a pásztor fennhatósága alá be kell tagolódnunk.

A következő Ige szintén az Egyszerű fordításból az 1Korinthus 16-ban a 15–16:

1Korinthus 16,15–16. Egyszerű fordítás

15. Tudjátok, hogy Sztefanász és családja voltak az első hívők Akhájában, és hogy ők Isten népének szolgálatára szánták magukat. Ezért kérlek titeket,

16. fogadjátok el és kövessétek őket, meg mindazokat, akik velük együtt szolgálnak, és az Úr munkáját végzik!

Itt konkrét személyekről van szó, de ez vonatkoztathatjuk valamennyi elhívott pásztorra. A mi Bibliánkat nézhetitek közben, csak itt nekem bizonyos szavak jobban tetszettek, az Egyszerű fordításból. Ez a két vers az előjáróknak való engedelmességről szól.

A Zsidó 12,25-nek az első fele a következőképpen hangzik:

Zsidó 12,25/a.

25/a. Vigyázzatok, meg ne vessétek Őt, aki szól;

Hány esetben halljuk azt, sajnós, hogy kritizálják a szolgálót, a tanítását, nem így kellett volna, nem úgy kellett volna. Igazából ők azok a típusok, akikre azt szokták mondani, hogy a nyúl akarja vinni a puskát. F fiatal pásztor koromban, amikor utaztunk Pestre, olyan utastársam volt, ráadásul pásztor, aki egyfolytában kritizálta az akkori vezető szolgálatát. Megmondom őszintén, rossz volt hallgatni, de nem tudtam mást tenni, mert rá voltam kényszerülve, hogy egy autóban utazzunk. De van egy jó szellemi fegyverzet, ha nem tudja az ember elkerülni, hogy olyannal legyen közösségben, akinek a szellemisége nem egészen tiszta, akkor, mint a hálósákon lévő cipzárt, a szellemi cipzárt húzd fel magadra, és ezzel lezárod azt a nem kívánatos szellemiséget.

A következő Ige az 1Thessalonika 5,12:

1Thessalonika 5,12.

12. Kérünk továbbá titeket atyámfiai, hogy becsüljétek azokat, akik fáradoznak közöttetek, és előjáróitok az Úrban, és intenek titeket;

Ezt az Igét most a „megbecsülés” szóra sarkítottam ki, de a következő Ige is erről szól, a Filippi 2,29:

Filippi 2,29.

29. Fogadjátok azért őt az Úrban teljes örömmel; és az ilyeneket megbecsüljétek:

Ezek a szolgálókról szólnak. Láthatjuk, hogy Pál apostol is mennyire szerette a gyülekezetet. Ő nagyon sokat utazott. Volt, amikor egy helyen maradt egy darabig, megalapította a gyülekezetet, és ment tovább. Isten ebben használta őt. Láthatjuk azt is a levelekből, hogy az intéseivel és a tanácsaival óvta őket. Efézusban például három évig tartózkodott.

Az efézusi gyülekezet átadásánál érdekes dologra lehet odafigyelni. Odahívja az efézusi véneket, mondhatjuk úgy, hogy presbitereket, és egy búcsúbeszédet mond Milétoszban. Ugyanis Jeruzsálemben tartott, de nem állt meg Efézusban, hanem Efézustól délre helyezkedik el ez a Milétosz, 60 km-re, és odahívta a gyülekezet véneit. A vén nem azt jelenti, hogy időskorú, hanem az Úrban vezető ember. Az Egyszerű bibliafordítás hátsó lapján van is egy térkép, és itt látszik Pál útja, hogy Efézus és ez a Milétosz, hol helyezkedik el. Odahívta őket és mondott egy búcsúbeszédet, mert a Szent Szellem Jeruzsálemben vitte őt, indította őt, hogy odamenjen, annak ellenére, hogy tudta, hogy ott le fogják tartóztatni.

Olvassuk el az Egyszerű fordításból az Apostolok cselekedetei 20,28–30-ig:

Apostolok cselekedetei 20,28–30. Egyszerű fordítás

28. Viseljetez gondot magatokra, és azokra, akik rátok vannak bízva, mert olyanok, mint a juhnyáj, amelyben a Szent Szellem pásztorokká tett titeket! Órizzétek és gondozzátok Isten eklézsiáját (vagyis gyülekezetét), amelyért Ő a saját vérével fizetett.

29. Tudom azt is, hogy miután én elmegyek, gonosz emberek jönnek közéték. Olyanok lesznek, mint az éhes farkasok, akik megtámadják és pusztítják a nyáját.

30. Sőt, még közöttetek is lesznek olyanok, akik téves és eltorzított dolgokat tanítanak. Ezzel Jézus tanítványai közül egyeseket eltérítenek az igazságtól, és maguk köré gyűjtik őket.

Pál ezt több vezetőnek mondta. Intés és útmutatás hangzott el Pál részéről, féltő szeretettel. Ha megfigyeljük a szöveget, látjuk, hogy több vezetőről van szó. Pál több vezetőre bízta az efézusi gyülekezetet, hogy ezzel biztosítsa a gyülekezet egységét. Ha több vezető van, akkor egymást sínen tudják tartani, az Ige vonalában tudják tartani. Ez példa lehet előttünk is. Vannak gyülekezetek, ahol házaspárok szolgálnak, tehát férj és feleség, mind a ketten szolgálnak. Vannak olyan esetek, ahol szolgáló párok szolgálnak, nem házastársak, de szolgáló párok. Ez azért lehet példa előttünk, mert Pál apostol ezt hagyta ránk, amit felolvastam.

Megfigyelhetjük az egyházunk központjában is, hogy van egy vezető, van egy helyettes, és mind a kettő tanít. Mind a kettő valamilyen szinten vezet az egyházat.

Dél-Magyarországon van egy másik gyülekezet, egy helyi gyülekezet, ahol négy pásztor van a gyülekezetben. Az idős házaspár úgymond átadta a szolgálatot, két helyben kinevelkedett pásztornak. Ők is ott vannak, nem szolgálnak, vagy csak néha-néha egy kijelentést megosztanak a nyájjal, de a két pásztor megosztja a szolgálatot, ahogy a Szent Szellem vezet az őket, úgy szolgálnak, és egységben vannak. Az egyik pásztor konferencián elhangzott, ami nagyon igaz, hogy minden posztra legyen legalább két személy, így bármilyen akadályoztatás jön, nem fog megállni a szolgálat, hanem tud menni tovább.

Összegezve a mai üzenetet: Akiket szeretünk, azokat óvjuk! Akiket ránk bízott Isten, azokat védjük! Tehát a mai üzenet – bízom benne, hogy ti is úgy látjátok –, hogy az isteni fajta szeretetről szólt, ami bennünk van, hogy azt hogyan alkalmazzuk a nyáj felé, a környezetünk felé, és ezzel megvédjük Krisztus Testét, mert bizony Krisztus Testét érik támadások, nem egy helyen, hanem sok helyen. Sajnos nekünk is volt dolgunk az elmúlt negyedszázadban ilyen dolgokkal, amit Pál apostol is leír, hogy jönnek ragadozó farkasok. De túl vagyunk rajta és megmaradtunk a keskeny ösvényen, haladunk tovább.

Sajnos az a tapasztalat, hogy akiket a pásztorok elküldenek nyomós okkal, azok nem értik, hogy miért történt ez, és a falurádióban azt terjesztik, hogy azokat elküldték és ezt sérelmezik. Ilyenkor meg kell hallgatni a másik oldalt is, ilyenkor meg kell hallgatni a pásztor is, hogy akkor, mi volt ennek az oka? Így lehet tisztánlátást kapni, mert az egyoldalú információ, sajnos, nagyon félre viheti az embert, nem csak ebben az esetben, hanem minden más esetben is. Úgyhogy a tisztánlátás szellemét árasztjuk ki Krisztus Teste fölött, hogy mindenki az Ige vonalában, tisztán láthassa az eseményeket és az események mögötti okokat, indokokat. Persze minden pásztor azt szeretné, hogy a nyáj létszámban is növekedjen, és csak a legvégső esetben küldi el a renitens személyt. Nem az a célja, hogy csökkenjen a gyülekezet létszáma, de amikor olyan dolgok történnek, amik az Igével teljesen ellentétesek, homlokegyenest ellentétesek, akkor bizony meg kell hozni döntéseket, ami nem igazán kedvére való a pásztoroknak, de Isten szeretete ezt diktálja a számára.

Hisszük, hogy a növekedés esője érkezik, és ahogy írja az Ige: naponta szaporodik a gyülekezet létszámban és szellemben. Ámen!

Áldott hetet kívánok nektek!

Horváthné Éva:

Köszönjük szépen! Jó ezekről hallani, amikor egy tapasztalt, több éve szolgáló pásztorról hallunk ilyen dolgokat, sok mindent megélt pásztorról, aki példákat mond segítségül, hogy

viselkedjünk, hogy védjük meg a nyáját vagy egymást. Úgyhogy ezekre a gondolatokra jó ráfókuszálni és elgondolkodni rajta. Hisszük azt, hogy a Szent Szellem, aki Jézus, bennünk van, az segít minket, hogy a továbbiakban is tudjunk arra figyelni, hogy ilyen dolgok ne történjenek meg, Jézus nevében. Hisszük azt, hogy ezek a fekélyek megszűntek itt a gyülekezetben, és hisszük azt, hogy mindig úgy tudunk jönni, mert Isten átformálja a lelkünket is az Ő Igéje által, hogy öröme legyen, boldogságban, és tényleg az Ő Igéje, szeretete tudjon kiáradni rajtunk keresztül. Ámen!

Hálákat adunk, mennyei Atyám, a mai alkalomért. Köszönjük Neked a drága Szent Szellem működését, és köszönjük, mennyei Atyám, hogy nyitott szívek voltak a mai alkalom során is, és hisszük, hogy az Ige tanulmányozása által megtörténnek a csodák az életekben, a Jézus nevében. Ámen!

Kezünket a zsebkenedre tesszük Jézus nevében, és hisszük azt, hogy Atyám, a Te szent keneted, a gyógyító kenet eltárolódott ezekben a zsebkenedekben, ahogy megérintettük őket, és a Te szereteted által, ahogy kiárad ez a drága, szent kenet a testekre, ahogy megérinti a testeket, gyógyulások, szabadulások, és Isten dicsősége látszik meg azokon, akik elnyerik a Te gyógyulásodat, a Jézus nevében. Ámen!

Jó volt a mai alkalom, és jól is éreztem magam, hiszem, hogy ti is, Jézus nevében. Ez az idő, amit itt töltünk, nem elpocsékolott idő, mert ezzel épülünk és egységben vagyunk, és örömben vagyunk, és az Úr jelenlétében. Ámen!

Bor Ágnes:

A vérfolyásos asszonyról gondolkodtam mostanában, úgy látom őt, hogy félve és remegve ment oda Jézushoz, félve és remegve kereste meg Jézust, mert attól félt, hogy esetleg felfedezik őt az emberek, és megkövezik őt. Úgy látom őt, hogy igyekezett a lehető legészrevétlenebb maradni, beleolvadni a tömegbe, feltűnés nélkül a környezetbe, az emberek közé. Az nincs leírva, hogy rajta volt-e akkor a megkülönböztető öltözet, amikor kiment az emberek közé, mert a betegsége miatt, neki megkülönböztető öltözetet kellett viselnie a törvény szerint. Elvileg kiáltani kellett volna neki, amikor kiment az emberek közé, hogy ő tisztátalan, és távol kellett volna maradnia akkor is az emberektől, de odament a tömegbe. Én is úgy tudom őt elképzelni, hogy négykézláb, kúszva-mászva próbálta meg, igyekezett utat törni magának a tömegben.

Az egyik helyen úgy van leírva az Igében, hogy mondogatja magában, hogy ha a ruhája szegélyét is illetem, meggyógyulok. A másik helyen meg úgy van leírva, hogy ha megillem a ruhája szegélyét, akkor meggyógyulok. Igaz mind a kettő, mert először elmélkedett rajta, így gyökerezett be a szívébe, a lelkébe is az a hit, hogy ha ő megilleti a ruhája szegélyét, odamegy hozzá, akkor meggyógyul. Jézus volt már neki az egyetlen lehetősége és reménye a gyógyulásra. Ahogy ott kúszott-mászott, a tömeg nem figyelt rá, mert mindenki arra figyelt, hogy minél közelebb kerüljön Jézushoz, és megérintse Őt, hogy megnézzék Őt, hogy milyen Jézus. Nem az asszonyra figyeltek, így a tömegben oda tudott menni Jézushoz, és hitben maradt végig, hogy ő eléri a célját, kitarzott. Ez is a része volt az ő cselekedetének, hogy nem feltűnően ment oda. Biztos, ahogy mondogatta, hogy ő meggyógyul, ha a Jézus ruhájának a szegélyét illeti, ezt biztos halkán tette, szerintem kimondta ő hangosan, gondolkodott és elmélkedett is rajta, meg hangosan is kimondta, de nem kiáltozva, és nem hallották meg így a többiek. Lehet, hogy csak suttogva, vagy nagyon halkán, és ez így egy hitcselekedet volt a részéről. Veszélybe került volna az élete akkor, ha feltűnően mondta volna ezt ki, meg feltűnően viselkedett volna, mert magában félt és remegett, de ezt kifelé nem mutatta, mert akkor azt a többiek észrevették volna, hogy itt valami nem stimmel, és esetleg elteszik őt láb alól. Ha feltűnően teszi ezt, akkor ez a halál cselekedete is lehetett volna a részéről, de hiszem, hogy az Úrtól vette ezt a bölcsességet, hogy minél észrevétlenebbül menjen oda Jézushoz. Így kitarzott a hitében és meggyógyult. Hála az Úrnak. Ámen!

Horváthné Éva:

Nagyon jó gondolatok, köszönjük szépen!

Úgy folytatnánk a mai alkalmunkat, hogy együtt elmondunk egy imádságot. Befogadjuk az Úr Jézust, mert ez egy nagy fontosságú dolog, mert egy mennyei örök életet kapunk ezzel, ami egy belépés a mennybe, egy útlevel a mennybe. Ezt most is együtt el fogjuk mondani, el fogjuk imádkozni, hittel és szívvel.

Azt mondja az Ige, hogy szükség néktek újonnan születnetek, ezt mondja Jézus Nikodémusnak, egy vallási vezetőnek, hogy szükség néktek újonnan születnetek, mert ha valaki nem születik újonnan, az nem láthatja meg Isten országát. Tehát az újjászületés a legfontosabb, hogy átlépjünk a mennyei királyságba.

Azt írja Isten Igéje, a Róma 10,9–10-ben:

Róma 10,9–10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a magigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Ez Pál apostol „hiszekegy” imája. Ezt fontos, hogy szívvel és hittel mondjuk ki, a száunkkal mondjuk ki, és ezt addig tudjuk megtenni, amíg itt vagyunk a földön. Tehát be kell fogadni az Úr Jézust a szívünkbe. Ez nagyon fontos!

Ha hisszük, hogy Jézus Istennek a Fia, akkor ezt be tudjuk a szívünkbe fogadni.

Kérlek benneteket, álljatok fel, és tekintsetek Jézusra, és imádkozzunk!

Mondjátok utánam:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért.

Kérlek, Jézus legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Gyógyítóm!

Jézus, Úrrá teszek az életem felett. Te vagy az én Uram, Te vagy az én Megváltóm, Te vagy az én Gyógyítóm.

Meg vagyok váltva, újjászülettem Krisztusban. Az Ő drága szent vére minden bűnömet eltörölte, és megtisztított minden bűntől.

Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság, Jézus nevében. Ámen!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

